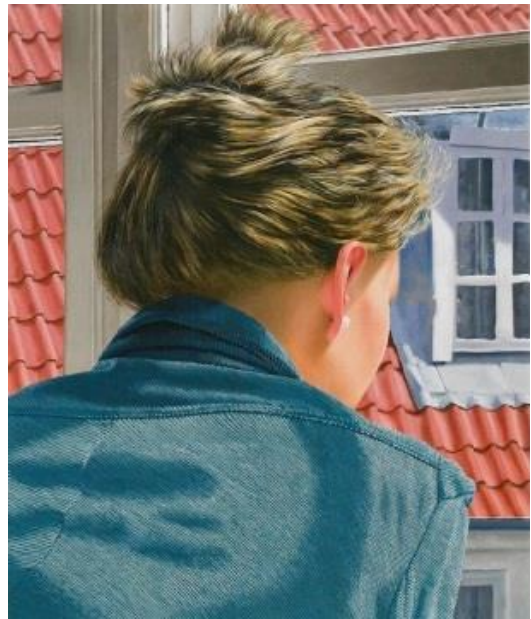

Niels Strøbek

7. september – 30. november 2008

Niels Strøbek, *Vindue*, 2007

I anledningen af Nivaagaards Malerisamlings 100-års jubilæum i 2008 viste museet udstillingen Niels Strøbek. Udstillingen bestod af nye samt ældre, ikke tidligere viste, værker.

Niels Strøbeks kunst har to ansigter: Et moderne og et gammeldags. Det er det sidste, man ser først. Modeller, opstillinger, portrætter og landskaber er gengivet med en så stor præcision og sikkerhed, at afbildningen næsten er identisk med motivet selv. Den fotografiske gengivelse går imidlertid ikke længere end hertil, for Strøbek er udpræget en maler, der også kan sin kunsthistorie. Hans motivvalg, farveholdning, tekniske kunnen samt visse stilistiske træk minder således om gammel europæisk og dansk guldalderkunst.

Til gengæld er Strøbeks virkelighedsskildring alt andet, end hvad den giver sig ud for at være. Billedrummet er ofte fladt og uvirkeligt, og endnu vigtigere drejes illusionen ofte over i en overvirkelighed af mystisk og uforståelig art. Disse virkelighedsbrud går hånd i hånd med kunstnerens ønske om at fortælle historier, der ofte kun er ganske svagt antydte, og som efterlader beskueren med flere spørgsmål end svar – i sidste ende om det at være menneske.

Takket være denne syntese af tradition og modernitet var Niels Strøbek (f. 1944) den helt rigtige kunstner til at markere Malerisamlings 100-års jubilæum. Til udstillingen blev der udgivet et rigt illustreret katalog med tekst af tidligere museumsdirektør Nils Ohrt, der behandler Strøbeks kunst i krydsfeltet mellem eksistens og modernismekritik.